זנות לא שכיחא • פירוש זנות בעדים וכהתרתה לא שכיח אבל לא בעי למימר דשום זנות לא שכיח כתובות (דף כי) תקנו שתהא בתולה מיפלת ביום הרביעי שלא היה לו טענת בתולים יפיים לבית דין דחיישינן לתיקרורי דעתא *ומסתברא דטפי איכא למיחש לשמא תזנה מלשמא תנשה ועוד דהתם אע"ג דלא שכיח עשו תקנה ותשו שלא תאסר עליו עולמית ויתפסנה באיסור אבל הכא לא תשו לי מחייבת מיתה ולא מיקטלה כיון דלא שכיח: **עד** שעת נתינה • פי' בקונטרס' הלכך זמן כתיבת הגט לא מהני (ה) דכי בעית למיטרף בעית לאיתויי סהדי אימת מטא גיטא לידה אע"ג דבכל שטרות אין צריך להביא עדים אימת מטא השטר לידיה אפי' למאן *דלית ליה עדיו בחתומיו זכין לו הייטו משום דלדידיה אין כותבין שטר לזה אלא מ"מ מצוה עמו בר משטרי אקנייתא כדאמרי' בפ"ק דב"מ (דף יג.) הלכך כיון שהיה מצוה שם אמרי' שמוד מסר לו אבל גט אשה כותבין לאיש אע"פ שאין אשתו עמו משום עינוגא כמו כל גיטין הבאין ממדינת הים אבל קשה לר"י מהא דאמר בסוף פ"ק דב"מ (דף יט.) מלא גט אשה בשוק בזמן שהבעל מודה יחזיר לאשה ופריך ניחוש דלמא כתב ליתן בניסן ולא נתן עד תשרי ואזל וזבן פירי מניסן עד תשרי ומפקא ליה לגיטא דכתב בניסן ואתיא למיטרף לקוחות אלא כדין ומשני כי אתיא למיטרף אמרי' לה מייתי ראייה אימת מטא גיטא לידך ואמאי קשה ליה טפי אהתיא ברייתא מבבל גיטין שבעולם אלא משמע דוקא בגט המגלה דליתרע בנפילה הוא דאמר מייתי ראייה אימת מטא גיטא לידך אבל בכל גיטין אמרינן מסתמא ביום שנכתב ונחתם נמסר ואומר ר"י דהכי פירושו עד שעת נתינה דכיון דיש לבעל פירות עד שעת נתינה לא הולרכו לתקן זמן בגט משום פירות דבאין בו זמן ממי תביא גיטה לב"ד או לעדים ויכתבו לה שמאותו יום נתגרשה וא"ת ולר' יוחנן היאך כותבין גט לאיש אע"פ שאין אשתו עמו ניחוש שמא יכתוב בניסן ולא יתן עד תשרי כדפרי' בפ"ק דב"מ (דף יב:) גבי כותבין שטר לזה אע"פ שאין מלוה עמו וי"ל דגבי כותבין שטר לזה פריך משום דמאן דיזיף בלנעה יזיף ויש לחוש שאחר זמן ימסור לו בלנעה ויסברו לקוחות שנמסר לו משעת כתיבה אבל גט לריך עדי מסירה ואפי' לר' מאיר [דאמר עדי חתימה כריתי] אומר ר"ת דבעינן עדי מסירה דאין דבר שבערוה פחות משנים וגם מפרסמין להוליא קול שהיא פנויה וידעו לקוחות אלא מתגרשה מיום הכתיבה ואומרו לה מייתי ראיה אימת כו' ומיהו במשלים גט לאשתו דשמעתין ליכא למיחש לרבי יוחנן למידי לא משום פירות ולא משום שמא יפסד דכיון שרואים זמן הכתיבה קודם המסירה קלא אית ליה כדאמר בסמוך לגיטין הבאין ממדינת הים וא"ת נכתב ביום ונחתם בלילה אמאי פסול הא אית ליה קלא וי"ל דלא שייך למימר קלא אית ליה אלא כשמגרש ע"י שליח אבל נכתב ביום ונחתם בלילה יש לחוש שימסור לה בעלמו בלנעה לחפות עליה ולהכי לא מלי לשטויי גבי כתביה ואותביה בכיסתיה דקלא אית ליה כדמשני לגיטין הבאין ממדינת הים וא"ת ואמאי כותבין גט לאיש שמא חזנה ויתן לה בלנעה כדי לחפות עליה וי"ל דמסתמא מיד אחר הכתיבה יתן לה דלא מקדים פורעניותא לנפשיה כדמשני בסמוך גבי כתביה ואותביה בכיסתיה: **איפוך** • ריש לקיש אמר משעת כתיבה פירוש *משעת תחתימה: **ג'זייך** לזמן ויהביה ניהלה מאי כו' • והא דאמר בפרק ד' אחין (יבמות לא:) גבי מפני מה לא תיקנו זמן בקידושין משום דהיכי נעביד ניתהא גבי דידה מחקה ליה ופריך אי הכי גירושין נמי נימא הכי ומשני התם להללה קלתי לא כמו שפירש שם בקונטרס' דאי מחקה ליה דמוקמינן לה בחזקת אשת איש אע"ג דאי לא תיקון זמן מלי לחפויי עלה דמספיקא לא קטלינן לה אשתא דתיקון זמן אי מחקה ליה מוקמינן לה בחזקת אשת איש וקטלינן לה דהא הכא משמע דאי גזייה לזמן לא קטלינן לה דקאמר מה הועילו חכמים בתקנתם ודוחק לומר דלא פריך הכא אלא למאן דאמר משום פירי אלא אומר ר"י דהכי פירושו התם להללה דידה קלתי הגט בא נהגילה ולהעיד עליה שהיא מגורשת ולרך ראיה למחוק הזמן כי סבורה שיפסול בכך אבל אשתא דאי מחקה ליה לא קטלינן לה הכא לחובה דידה קלתי כלומר הקידושין באין לחייבה ולהעיד שהיא מקודשת ומחקה ליה לזמן: **כתביה** ואמחיה כו' • הכא לא בעי לקשויי דאתאי לקמיה כדאמרינן לעיל דגבי כתב חדש שבת כיון דאתאי לקמיה לא חייש' לחפויי ואמחיה כו' • הכא לא בעי לקשויי דאתאי לקמיה כדאמרינן לעיל דגבי כתב חדש שבת כיון דאתאי לקמיה לא חייש' לחפויי שהכתיבה היא אחר הכתיבה חיישי' שמא יחפה ויאמר שקר שמקודש לכן נכתב ביום ונחתם בלילה פסול אע"ג דאתאי לקמיה: ואמחיה

זנות לא שכיחא א"ר יוחנן מאי טעמא לא אמר בריש לקיש קסבר יש לבעל פירות עד שעת נתינה בשלמא לריש לקיש משום דבי קא מכשיר ר"ש אלא לרבי יוחנן מאי טעמא דר"ש לא אמר אביי קאמינא אליבא דר"ש בשלמא לרבי יוחנן דאיכא בין רבי שמעון לרבנן אלא לריש לקיש מאי איכא בין רבי שמעון לרבנן? פירי דמשעת כתיבה ועד שעת נתינה הוינו דאיכא בינייהו והא איפכא שמעינן להו דאתמר מאימתי מוציאין לפירות רבי יוחנן אמר משעת כתיבה וריש לקיש אמר משעת נתינה? איפוך אמר ליה אביי לרב יוסף *ג' גיטין פסולים ואם ניסת הולד כשר מה הועילו חכמים בתקנתן? אתנו *דלכתחילה לא תינשא, אמר ליה לזמן דידיה ויהביה ניהלה מאי? אמר ליה לרמאי לא חיישינן, כתוב בו שבוע, שנה, חדש, שבת מאי? אמר ליה כשר, ומה הועילו חכמים בתקנתן? אתנו לשבוע דקמיה ולשבוע דבתריה, ראי לא תימא הכי יומא גופיה מי ידעי' אי מצפרא אי מפניא אלא ליומא *דקמיה וליומא דבתריה הכא נמי אתני לשבוע דקמיה ולשבוע דבתריה אמר ליה רבינא לרבא כתביה ואותביה

יוחנן ורים לקיש: **ג' גיטין פסולין** • ואחד מהם יש עליו עדים ואין בו זמן והגן דאם ניסת הולד כשר כיון דאי עבד שפיר דמי: **מה הועילו חכמים בתקנתם** • משום בת אחותו ומשום פירות: **אסנו דלכתחילה לא תינשא** • וכיון דהכי הוא אי בעי לכתוב גט בלא זמן לחפות על בת אחותו או למכור בפירות לא כתבו ליה סופרי הדיינים ולא מהמי עליה סהדי: **נוייב לזמן ויהביה ניהלה** • לאחר שכתב בו זמן תתכו כדי לחפות על בת אחותו או למכור בפירות ויהביה ניהלה ואמרי' דגט שאין בו זמן אם ניסת הולד כשר וכשמוליאתו הרי היא בחזקת מגורשת ולא מיקטלה מה הועילו חכמים בתקנתן: **לרמאי לא חיישינן** • לרמאה כזה שהוא ניכר ונגלה לא עבידי דיכיר דעבדי ולא תשו רבנן להכי: **כתוב בו** • זמנו בשבוע פלונית של יובל ולא כתב איזו שנה או כתב שנה ולא כתב חדש או כתב שבת ולא כתב זמן בכל אלו אם נכתב ביום ונחתם בלילה פסול אע"ג דאתאי לקמיה ואמחיה

עד שעת נתינה • הלכך זמן כתיבת גט לא מהני מידי דכי אתיא למיטרף בעית לאתויי סהדי אימת מטא גיטא לידה: **משום דכי מכשר ר' שמעון** • בגט מוקדם כדאמר לקמן דקסבר ר' שמעון דיין שנתן טעין לגרשה שוב אין לו פירות הלכך אם אתיא למיטרף לקוחות דפירות מיום כתיבה שפיר עבדת וטעמא דלבנן לקמיה מפרש: **אלא לרבי יוחנן** • דאמר זמן משום בת אחותו לא איתקן: **מאי טעמא דרבי שמעון דמכשיר** • הא זמנין דזמני בתוקו (יום) ואומרת גרושה הייתי: **אליבא דר' שמעון לא קאמינא** • דלר"ש ודאי זמן לאו משום בת אחותו איתקן אלא משום פירות: **אליבא דרבנן** • דמשום הכי פסלי רבנן דקא סברי זמן משום בת אחותו: **בשלמא לר' יוחנן** • דאמר לרבנן משום בת אחותו ולר' שמעון משום פירות: **הייינו דאיכא בין רבי שמעון לרבנן** • טעמא דפלוגתייהו בהכי לרבנן פסול גט מוקדם משום בת אחותו ולר"ש כשר דקסבר זמן משום פירות איתקן והלכך גט מוקדם כשר דאי טרפא משעת כתיבה שפיר טרפא דהא נתן עיניו לגרשה: **מאי אליבא** • במאי פליגי ואמאי פסלי רבנן הא שפיר טרפא דהא להכי איתקן זמן: **עד שעת חתימה** • דלרבנן לא בעית למיטרף אלא מחתימה ואילך הלכך מוקדם פסול דכי מפקא ליה אתיא למיטרף מיום כתיבה דסברי בו ביום נחתם: **שמעינן לה** • לרבי יוחנן דאם ניסת הולד כשר כיון דאי עבד שפיר דמי: **מה הועילו חכמים בתקנתם** • משום בת אחותו ומשום פירות: **אסנו דלכתחילה לא תינשא** • וכיון דהכי הוא אי בעי לכתוב גט בלא זמן לחפות על בת אחותו או למכור בפירות לא כתבו ליה סופרי הדיינים ולא מהמי עליה סהדי: **נוייב לזמן ויהביה ניהלה** • לאחר שכתב בו זמן תתכו כדי לחפות על בת אחותו או למכור בפירות ויהביה ניהלה ואמרי' דגט שאין בו זמן אם ניסת הולד כשר וכשמוליאתו הרי היא בחזקת מגורשת ולא מיקטלה מה הועילו חכמים בתקנתן: **לרמאי לא חיישינן** • לרמאה כזה שהוא ניכר ונגלה לא עבידי דיכיר דעבדי ולא תשו רבנן להכי: **כתוב בו** • זמנו בשבוע פלונית של יובל ולא כתב איזו שנה ולא כתב חדש ולא כתב שבת ולא כתב זמן בכל אלו אם נכתב ביום ונחתם בלילה פסול אע"ג דאתאי לקמיה ואמחיה

מסורת הרב"ח (ה) תוס' ד"ה עד וכו' לא מהני מידי דכי:

גליון הש"ס גמ' כשלמא לר"ל • עיין תוס' ד"ה לאיפוך: משעת תחתימה עיין בב"ב דף קמו ע"ב וכתוס' שם ד"ה נכנס:

הגהות מהר"ב רגשבורג א) גמ' ור' יוחנן מ"ט לא אמר כריש לקיש קסבר יש לבעל פירות עד שעת נתינה • עי' ב"ב דף קמו ע"ב תוד"ה נכנס אחריה וכו':

תוספות רי"ד התיבה: ר"ל מ"מ לא אמר כר' יוחנן אמר לך זנות לא שכיחא ור' יוחנן מ"מ לא אמר כר"ל קסבר ר' יוחנן יש לבעל פירות עד שעת (כתיבה) [נתינה] פי' והלכך זמן כתיבת הגט לא מהני דכי אתיא למיטרף לקוחות בעיא לאיתויי שהדי אימת ממא ניטת לידה' ור"ל סבר משעת חתימה אבדם דקסבר אע"פ שאיחר לתתו לה עדיו בחותמיו זכין לה בפירות כשנותן לה זכות לפפרע משעת חתימה כדאמרינן בשטרי הלוואות ומקח וממכר שעדיו בחתומיו זכין לו הכי נמי אמרינן גבי גט אשה לגבי פירות והלכך הזמן מודיע ואם קדמה כתיבה לחתימה ה"ל מוקדם ופסול: והא איפכא שמעינן להו דאיתמר מאימתי מוציאין לפירות ר' יוחנן אמר משעת חתימה ור"ל אמר משעת נתינה: איפוך. ואימא ר' יוחנן אמר משעת נתינה וכו' וקי"ל ר"ל ור' יוחנן הלכה כר' יוחנן: א"ל אביי לרב יוסף ג' גיטין פסולין ואם נשאת הולד כשר מה הועילו חכמים בתקנתם אתני דלכתחלה לא תנשא פי' אחד מהן יש עליו עדים ואין בו זמן וכיון שאם נשאת הולד כשר מה הועילו חכמים בתקנתם: אתני דלכתחלה לא תנשא פי' אחד מהן יש עליו עדים ואין בו זמן וכיון שאם נשאת הולד כשר מה הועילה תקון חכמים שהתקינו משום בת אחותו או משום פירות ומהדר ליה אתני דלכתחלה לא תנשא וכיון שלכתחילה לא תנשא בו לא תתחתן סהדי ואין לתרש שמא יכתוב בכתב ידו בלא עדים ויקדים הזמן ויחפה עליה דהיכא דזינתה ובא להוציא גם זה בכתב ידו לא משגחי' ביה דאמרי' לחפות עליה כתבו: גוייה לזמן דידיה ויהביה ניהליה מאי א"ל לרמאי לא חיישינן פי' יכתוב בו זמן כדי שיתחתן בו עדים ואח"כ כדי לחפות עליה יתהכנו וכיון שאם נשאת הולד כשר א"כ גם כשר הוא ויחפה על בת אחותו: ואחדר לרמאי לא חיישינן מפני שהוא כבר ידוע וניכר כי נתחך הזמן כדי לחפות עליה ויראה לרבים דלכתחילה עשה כדי לחפות עליה ואין אדם עושה עצמו רשע ולא חיישינן להכי: כתוב בו שבוע שנה חדש שבת מאי א"ל כשר פי' כתוב בו שבוע פלונית של יובל ולא פירש באיזה שנה אי נמי משנה פלונית של שבוע ולא פירש באיזה חדש אי נמי בחדש פלוני ולא פירש באיזה שבוע אי נמי בשבוע פלונית ולא פירש באיזה יום א"ל כשר דדוקא שאין בו זמן כלל תנן דפסול אבל האי דאיכא זמן כל שהא כשר ומה הועילו חכמים בתקנתם כיון שאינו מכוונים הימים ומהדר אתני לשבוע דקמיה ולשבוע דבתריה דאי לא תימא הכי יומא גופיה מי ידעי' אי מצפרא אי מפניא אלא אתני ליומא דקמיה וליומא דבתריה הכי נמי אתני לשבוע דקמיה ולשבוע דבתריה פי' לשבוע דקמיה שאם נתתה תיתרי ולשבוע דבתריה לפירות שאם יכתוב תוציא